

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Soških ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Šola in izseljevanje.

Dan za dnem, leto za letom se izseljuje iz naših krajev na stotine mož, fantov in deklet, hoteč si poiskati boljšega kruha v mestu ali celo v Ameriki. In če jih prašaj, zakaj hite od doma v tuji neznani svet, ti odgovore; »Nemo-remo živeti doma, kjer je vse tako revno in vsakdanje. Drugod se živi boljše«. Priznamo, da mnogokrat tira kruta sila naše ljudi čez morje; a v mnogih slučajih tiči vzrok drugje.

Šola je mnogo vzrok! Ona je kriva, ona jih je napravila nezadovoljne. Kje dobiš v raznih šolskih berilih česa, kar bi vzbudilo v otrokovi duši ljubezen do rodne grude. Poučuje se zemljepisje na dolgo in široko, narodopisje in tako naprej, a kaj praktičnega, o domačih tleh, o kmetijstvu, tega v šolskih berilih ne najdeš. Kaj čuda, ako se povesti o velikih mestih, o Ameriki, romantična zgodovina odkritja novih svetov, ako se vse to otroku tako vseli v srce, da mu ostane neizbrisno?

Šola mora zato skrbeti, da bo vsakomur domovina dosti velika. Šola mora znati dokazati, da se doma s pridnim delom boljše in poštenje živi, ko pa drugod v tujini. V to pa je potrebno, da se šola prilagodi kmečkim potrebam.

Kaj koristijo vse nadaljevalne šole, ako pa je podlaga ljudske šole napačna, ako ta ljudska šola podaja toliko in toliko teoretičnih nauk, ki v otroku vzbude nekako domišljavost, a praktične vrednosti zanj nimajo. Neobhodno potrebne so šole, kjer je pouk spojen tudi s poučevanjem v stroki, ki se ji ima otrok posvetiti; potrebne so torej našemu kmečkemu ljudstvu šole, kjer se bo otrok poučeval tudi v kmetijskih zadevah, kjer bo sploh ves pouk oprt na to, da koristi otroku kot bodočemu kmečkemu gospodarju.

Ne da se tajiti, da so tudi še drugi vzroki izseljevanju; a prepričani smo, da bi preurejena šola sčasoma saj za polovico zmanjšala naval našega ljudstva v tujino.

Ljudskim vzgojiteljem kličemo: Ljudstvu pustite domovino!

LISTEK.

Gorska junakinja.

(Prof. K. Skotti.)

(Dalje.)

III.

Kanjačo je čakal in oprezoval.

Vedel je, da hodita njena roditelja vsak teden na semenj v Sarzano. Napravi se torej že zvečer na pot, in prišel je še pred dnem do Angelikine kočice. Tedaj sta bila starša že na poti v mesto.

Kanjačo potrka silovito na vrata. Dekle je še spalo ter se hudo prestrašilo radi tega, ali oglasilo se ni. Ropar je jel zdaj krepko tresti vrata, da bi jih dvignil in snel iz tečajev, vprl je svoja jaka pleča z vso silo ob nje, da so se jele gugati; ali vse je bilo zastoj, ker so bila zaprta z dvojno ključavnico. Zdaj jame okroževati kočico kot rjoveč volk okrog ovčjaka; in ko se je bilo zdanilo, opazuje, kje bi mogel priti v njo.

Kar zapazi okence, ki je imelo sprej malo polico in je molel debel kostanj vrh proti njemu. Kot maček spleza na drevo, se nagne proti oknu ter jame kli-

Tovariši abiturienti!

Po počitnicah, ki jih boste prištevili med najlepše v svojem življenju, se Vas bo mnogo odločilo za študij na visokih šolah.

Lepa so leta akademičnega življenja. Človek si sam svobodno izobrazuje duha in srce, očrtuje in utrjuje značaj, a so tudi resna in — odgovorna!

Trojni boj Vas čaka: Okusili boste trpko usodo slovenskega dijakaprosjaka, priboriti si boste morali vestno stanovsko usposobljenost in poleg vsega še braniti svoje — mladostne ideale. Prepričan bodi vsakdo, da ne uteče življenjskim preizkušnjam akademičnih let. Veliko mesto, moderni, uživanja vdani svet, duh časa, moda in — družčina, to so nevarne vezi. Posamnik jim bo težko kos. V tem boju in pod vtiskom razočaranja, idealnega poleta navajene duše marsikdo izgubi ravnotežje: smer njegove poti se zasuče in lahko je v teku nekaj let tam, kjer bi se ne bil nikdar prej mislil sam, ne slutila poštena slovenska mati. »Kje so talenti, ki so bili nekaj prvi med svojimi tovariši na srednjih šolah?« bi lahko vprašala solznic oči Slovenija! Veliko so obetali, a izgubili so moči, prečesto i vero in zupanje v — svoje cilje.

Zato Vam kličemo: Pridite pripravljeni in oboroženi!

Resnica je, da dva lažje prepašata gorje, v večji meri čutita sladkost skupne radosti. Družba poštenih, odkritih, nesebičnih prijateljev je v najbolj prekipevajoči dobi mladih let za posamnika skoro edino bodrilo in razvedrilo. Čim sorodnejši so si po duhu in stremljenju, tem življeja, slajša je zavest — skupnosti. V skupnosti je moč!

Navdušenje za svoja načela, čut solidarne obveznosti na potu skupnega stremljenja in skrb za duševni cilj naraščaj; to so nagibi, ki vodijo akademična društva, da vabijo v svojo sredo — novodošlece.

Za vsakega je dovolj izbire. Sorodnost idej bo odločevala. Kakor kdo misli, kakor čuti, tako voli moško in brez strahu po vesti in prepričanju: odgovoren je sebi in . . . Mi trdimo, da i Bogu!

cati Angelo potihoma, naj mu odpre; za-trjeval jej je, da jej ne stori nič zalega.

Kak strah za šibko deklico, ko je spoznala kdo je. Vedela je od prej, kak je in kaj je z njim. Srce jej je hotelo kar prsi raznesti. »Izgubljena sem« si je mislila ter lomila z rokama. Kdo naj jej pride na pomoč v tej samotji, kdo bo slišal njene klice, kam naj zbeži? Ker je zaupala na Boga ter je imela otročje zaupanje do Device Marije, jej je posvetil še blede žarek upanja v preplašeno srce; ali kmalu se je še ta skrnil. Od nikoder ni upala pomoči in rešitve; nevarnost je bila vedno večja.

Ko vidi Kanjačo, da v kljub vsemu klicanju in prošnjam ničesar ne doseže, skloni se z močne veje proti okencu in jame pobijati steklenke. Okence je zapirala le šibka kljuka in oknjice so le malo držale. Zdaj dvigne oknico iz tečajev ter jo vrže na tla, da se je razpala. Na to se oprè ob polico ter se počene k oknu; kmalu je bil med oknom in s težavo, je rinil s životom noter.

Dekle je obšla groza, ko je videla bližnjo nevarnost, pomoči pa nikjer. Kar

Pred odločitvijo boste čuli obilo lepih obljub, mnogo vznosnih besed, čitali nebroj programov, na kojih temelje pravila poedinih akademičnih društev.

Slovenski katoliški akademični društvi, »Danica« na Dunaju in »Zarja« v Gradcu, ne obljubujeta veliko, a kar moreta, obetata z zavestjo mnogoletne skušnje: Kdor donese s seboj mnogo idealizma, obilo navdušenja za delo, potreboval bo med nami obojega še v večji meri, kot si je kdaj mislil. Prva naša zahteva je versko prepričanje. Navidez mala zahteva, a velika dovolj, tako da je že marsikdo uklonil glavo in šel mimo. Radikalizem napram sebi, dobrohotnost napram drugim; prisrčnost, odkritost, zupanje, prijateljstvo — tovarišem, to so naše osnovne zahteve.

Zrtev hočemo, v zameno moremo dati le troje spoznanj: da je bivanje med nami in življenje po naših načelih najidealnejše in — tudi najtežje, da je boj proti lastnim slabostim in napadom od drugih, posmehu in čestoti dvomom nasprotnikov o naši — akademični časti in svetosti prepričanja tisto dobro, ki nas utrjuje in jekleni, in da tretjič vsakdo vstopi in gre iz naše srede — vedno nepopolni! Društvena vzgoja mu more le dati gotovo smer, vzbuditi v njem dane zmožnosti in jih prepustiti vzpopolnjeni delavnosti — poednica.

Napadov in očitkov se ne bojimo. Če smo krivi, popravimo, če nismo krivi vemo, da nasprotniki rabijo orožje, ki nam navidezno škoduje, v resnici nas krepi.

Nasprotnikom prva zahvala za neradovoljno — dobro delo!

Vemo, kdor je že a priori uverjen o naši zlobi in beznačajnosti, ga ne uveri o nasprotnem noben dokaz. Vse pa, ki si hočejo dobiti lastne sodbe o nas in naših težnjah, vabimo, da se v občevanju z nami prepričajo o resnici vseh napak. Kdor hoče, naj se potem pridruži, če mu ne ugaja, ostanemo si to, kar poprej.

jej obstane pogled na starem noža, ki je ležal v kotu male izbiee. Sila kola lomi: nož v vrat — rešitev! — jej je dalo v glavo. Ozre se kvišku, popade nož ter ga zažene z vso silo divjaku v vrat. Kanjačo je zagrčal, a pomagati si ni mogel; jel se je boriti s smrtjo in za nekaj trenutku je izdihnil svojo črno dušo. Kri je lila v sobico.

Devica je bila rešena strašnega človeka. Ali, dočim je bila prej drzno — odločna, jej je zdaj vpadlo srce. Strah in groza jo je obšla, ko je zrla mrtvo truplo in množino krvi, ki jej je okaljala obleko. »Kaj pa bo zdaj: kaj sem storila, ali nisem morilka?« Jela se je tresti in bati svetne pravice. Ubogo dete ni vedelo, da ni kaznjiv umor, če se ga ni ogniti, ko se brani lastno čast in življenje. Tudi ni vedela, da je bil ubiti glasoviti ropar, ki so bile razpisale zanj tri dežele velike nagrade in bi ga bila čakala smrtna obsodba, kjerkoli bi ga bila zalotila pravica.

Ni mogla prenašati dalje tega strašnega pogleda in svoje mučne misli. Vsa iz sebe pchiti po tesnih stopnicah,

Naš program temelji na teh dejstvih: smo odločni katoliki, si-novi slovenske matere, delci povsem demokratičnega naroda. V teh treh smereh se giblje vse naše gibanje, je označena vsa naša organizacija, so zasnovana vsa naša društva. Komur prija ta izpoved, se nam gotovo pridruži, komur ne ugaja, bo šel pač po svojem nagnjenju [drugam. Prvega smo veseli, drugemu želimo vse tisto, kar bi mu mogli dati mi in nasprotniki.

Gojimo sicer najiskrenejšo svojo željo, da bi tudi slovensko dijaštvo kazalo posvoji večini tisto versko prepričanje, kot gakaže vse slovensko ljudstvo, a ta svoj ideal prav radi žrtvujemo za ceno malega števila odločnih somišljenikov, ki nam pomenijo toliko kot desetkratna številna premoč nasprotnikov: svoje sile ne cenimo po številu in talentih, pač pa po sili prepričanja, vstrajnosti in — žrtvah! Največji sovražnik naš bi bilo to, kar imenujejo nasprotniki »klerikalizem«, a malokrat točno pojmujejo.

Rajši mala, neupogljiva četa — kot vojska brez odporne moči! Bodočnost slovenskega naroda bo zahtevala od nas vedno več značajnih in jeklenih mož, to premislite, tovariši abiturienti, in pa, kdo Vam daje največ gotovosti, da postanete taki značajci, kot jih hoče slovensko ljudstvo, potem pa brez strahu naprej po poti do svetlih daljnih ciljev!

Eno lahko zatrdimo: naša pot pelje gotovo do pravega cilja, če druge tudi, sodite sami!

Na svidenje v »Danici« in »Zarji«!

Za slov. kat. akad. dr. »Danica«:
Phil. Iv. Dolenc Med. M. Justin
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Za slov. katol. akad. dr. »Zarja«:
Phil. Jos. Puntar Jur. Fr. Kovač
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Dopisi.

Iz Oseka. — Tukajšnjemu županstvu poteka njegova doba. Naravno je, da se občinarji pogovarjajo o dosedanjem

odpre vrata ter zbeži vsa objokana iz uborne rodne kočice; niti vedela ni, kam jo neso noge.

IV.

Roditelja sta prišla še le pozno iz mesta. Kako ostrmita in se prestrašita, ko dobta mrliča v oknu gornjice, vrata odprta in tla vsa v krvi. Izprva se hčere niti domislila nista. Ko je pa minul prvi strah, sta se spet prestrašila: kam bi bila ta prišla. Ali trebalo je kam spraviti tega groznega mrliča; bala sta se še v pričo mrtvega. Preneseta ga na samotni kraj in ga pokrijeta z grmičjem, nato očedita sobo in se domenita, da naznanita drugega dne sodnji, kaj se je bilo zgodilo. Potem iščeta pozno v noč hčer, ali brez vpeha; umevno, da nista zatisnila vso noč oči.

Zjutraj sta hotela v mesto — kar jima pride Lovre naproti. Izvedel je bil ta dogodek od nekega planinca, ki je šel na poti v Genovo mimo hiše ter ugledal odprto kočico in mrtveca v oknu. Tudi sodnji je bil že naznanil ta dogodek.

(Dalje pride)

županstvu in njegovem delovanju. Vsak, tudi osebno nasproten dosedanemu g. županu, mora priznati, da enakega predstojnika občina ne bo več imela, kateri bi županstvene posle sam in tako vestno opravljaj. Seveda se tudi pri nas dobe ljudje, kateri vidijo v županu „klerikalni strah“. — Tako je ob neki priliki izjavil občinski starišina I. P. iz Dolenj, da se mora dati vsa čast dosedanemu g. županu I. Faganel-u in da takega župana sploh ne bomo več imeli. Nekemu Blažu iz Visokega pa ta izjava ni bila všeč, zato je hotel k svojemu sosedu gosp. „Jozu“, naj dene omenjenega starišina v „Primorca“. In res je tekel ta dosledni liberalni zastopnik, ki je za časa državnoborskih volitev agitiral za Štreklja, a volil Gabrijevčiča, k svojemu šefu v Gorico, kateri je nagnal v svojem „Primorca“ I. P. s klerikalnim strahom. V to lažbo pa Gabrščeku in vsem njegovim podrepnikom izjavljamo, da bo g. Faganel še zanaprej županil, samo če bo le hotel to častno službo vsled svoje visoke starosti sprejeti, dasiravno se že marsikateremu „inteligentnu“ sline cedijo po županskem stolčku.

Več občinarijev.

Iz Rihemberga. — G. dopisnik v „Soči“ št. 88. napačno opisuje spremenev organista, resnica je le slednje: G. Poniž je meni v avgustu preteklega leta ustmeno odpovedal orgljanje izrecno radi prenapornega dela v tesni cerkvi in oddaljenega stanovanja. — G. Kavš iz Šmarj, ki je imel priti v Rihenberg in sem mu bil jaz voljan izročiti orgljanje, je vpriču mene prosil g. Poniža, naj orglja še mesec september; a g. Poniž mu je odločno odgovoril, da koj, ko pride v Rihenberg, se on orgljanju odpove. Ker se je zadeva š. voditelja spremenila, je g. Poniž orgljanje nadaljeval na mojo prošnjo mesec za mesecem s povdarkom le, da meni vstreže. Jaz sem čakal definitivnega šol. voditelja, kteremu bi, ako bi bil mož sposoben, ponudil orgljanje. Do tega pa ni prišlo. Zato je občinsko starešinstvo po novem letu po inicijativi in posredovanju g. Poniža organistovo plačo zvišalo od 200 na 400 kron in tako omogočilo dobiti tujega organista ter meni pismeno naročilo, naj jaz to oskrbim. Službo ni bilo časa razpisati, ker se je g. Poniž v februarju orgljanju brezpogojno pismeno odpovedal z 1. marcijem a ker zadeva do tedaj ni bila še definitivno določena. Vsled tega sem se obrnil do strokovnjaka v cerkveni glasbi preč. g. župnika Kokošar-ja. Ta gospod mi je nasvetoval svojega učenca dotodnjega podsobotinskega organista g. Fr. Valenčiča, ki je tudi prišel.

To je resnica, ki izključuje vsako nespোরazumljenje ozir. neodkritosrčnost mej menoj in g. Poniž-em. Kdor dvomi, obrni se do gospoda, kateri mu bode vso zadevo ravno tako pojasnil, kar je meni sam dne 8. t. m. zatrdil. Moja želja je bila, da bi bil g. Poniž vsaj še nekaj let, ali vsaj še tekoče leto orgljal, ker bi bil s tem meni položaj silno olajšan. A da se je odpovedal, mu ne jemljem v zlo glede na njegovo 42 letno orgljanje, oddaljenost stanovanja in trikratno službo božjo v tesni cerkvi, temveč sem mu še za one mesece zelo hvaležen. Tudi ni res, da bi bil jaz kdaj izražal svojo nezadovoljnost glede orgljanja oz. petja, temveč vedno le svoje priznanje in za gospodovo odkrito prijaznost svojo hvaležnost.

V Rihenbergu, dne 10. avgusta 1907.
Josip Strancar,
župnik.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Naše upravištvo je došlo: Za izgubljeno stavo daruje M. Torkar „Šolskemu Domu“ 5 K.
Srčna hvala!

Novice.

Kmečke zveze. — Na Kranjskem bodo kmalu po vseh okrajih ustanovljene

„Kmečke zveze“. Kmetje se za svojo organizacijo zelo zanimajo. Ko bo slovenski kmet od Drave pa do Adrije združen po „Kmečkih zvezah“, bo to pomenjalo moč, ki se ne bo dala razbiti. Našim goriškim kmetom svetujemo, naj pazijo, kaj počno nasprotniki. Liberalcem so kmečke zveze trn v peti, ker se jih boje. Skušali vas bodo odvrti od njih; a stojte trdno. S shodi pričnemo kmalu!

Velegrajski shod. — Zadanje dni meseca julija se je vršil na Velehradu na Moravi shod, ki se je pečal z vprašanjem o zedinjenju vzhodne in zahodne cerkve. Jezuit Urban je krasno in duhovito predaval, kaj morejo storiti katoliški bogoslovci za rusko razkolno cerkev. Metropolit Šeptický je govoril o tem, kako se med Rusi samimi kaže želja, približati se katoličanstvu. Prvo zborovanje se je zaključilo s pretresljivo staroslovensko himno „Gospodine, pomiluj my!“ Popoldne je med drugim govoril o poskusih unije Slovenec dr. Grivec. Jezuit Urban je predlagal, naj bi se ustanovil poseben list v ruskem jeziku, ki bi zagovarjal ideje združitve. Naslednji dan je govoril tudi bolgarski katoliški nadškof. Bil je ta eden najvažnejših shodov na staroslavnem Velehradu, kjer počiva sv. Metod. Shod pomeni velikanski napredek za katoliško zavest med Slovenci. Bog daj blagoslova! Po shodu je bila ljudska cerkvena slovesnost, pri kateri je bilo obhajanih 4000 oseb. Na prostornem trgu je nato govoril visokošolec Vrablec o življenju sv. Cirila in Metoda, tovarnar Zbořil pa o zaslugah cerkve za izobrazbo. Govorila je tudi ruska študentka Sofija Likajev iz Peterburga, ki je pred kratkim prestopila k kat. cerkev. V imenu Slovencev sta govorila dr. Grivec iz Ljubljane in dr. Kovačič iz Maribora. V imenu Slovakov je govoril župnik Hlinka, ki je prišel pravkar iz ječe, kamor ga je vrgla mažarska objektnost. Govornik je dejal na koncu govora: „Stari Evropi preti vsled brezverstva, razuzdanosti in nasilstev nevarnost, da se potopi v lastni krvi. Kristusovi veri zvesto Slovanstvo ji bodi rešnik!“

Shod hrvaško-slovenskih katoliških dijakov v Zagrebu je bil veličasten. V petek 2. t. m. so že prihajali od vseh strani visokošolci v Zagreb. V soboto je bil navdušen sprejem 200 Slovencev na kolodvoru. Dijaki so skupno 400 po številu odkorakali v mesto, kjer se je potem v sokolski dvorani vršil pozdrav. Dne 4. in 5. t. m. so se vršila zborovanja posameznih odsekov. Na zborovanje sta dospela tudi dr. Krek in dr. Lampe, oba navdušeno pozdravljena. Dne 6. t. m. je bilo slovesno zborovanje, na katerem je imel krasen govor dr. Krek. Na tem slavnostnem zborovanju je lepo govoril o hrvaško-slovenskem vseučiliškem vprašanju g. Kemperle. Prišlo je mnogo brzogajnih pozdravov. Med drugim je shod pozdravil sveti oče, soproga bivšega bana grofica Pejačević, drž. posl. Povše itd. Komersa zvečer se je udeležil tudi rektor zagrebske univerze dr. Ante Bauer. — Katoliškemu hrvaško-slovenskemu dijaštvu čestitamo na sijajnem shodu, želimo, da bi prvemu skupnemu shodu sledil še drugi in tretji itd. ter izražamo trdno prepričanje, da uspehi tega gibanja ne izostanejo!

Liberalci in morala. — Pokazali smo vso liberalno podlost v zadevi „škandalov“ v Italiji. Vse liberalno časopisje je bilo ogorčeno v sveti morali. Med prvimi boritelji za obrambo morale je bil Gabršček s svojo „Sočo“. Rekli smo že, da liberalcem ni na tem, da branijo moralo, ker imajo sami o njej večkrat čudne pojme, gre se jim le za to, da bi udarili po cerkvi in duhovnikih. In do pičice smo jo pogodili. S slovenskimi liberalci duševno in moralno soroden hrvaški list „Pokret“ je zapisal sledeče besede:

„Ne doli z don Rivo, ker je nepošten, ampak doli z njegovo haljo, ker je črna, ker ona ljudi mo-

ralno pači, intelektualno habi in duševno zmračuje. Da, don Rivo je pač človek, — a nečloveška je njegova obleka.“

„Pokret“ je potrdil, kar smo trdili mi; da so liberalci sovražniki črne sukne sploh in ne samo „slabih duhovnikov“. Duhovnike sovražijo, ker so oni nositelji krščanske ideje. Ker sovražijo to idejo in kat. cerkev, morajo spraviti ob ugled duhovnike, ki služijo tej ideji. Čim duhovnik zavrže s črnim kolarjem krščansko idejo, postane liberalni ljubljenec. In potem tak odpadnik lahko počne vse, nihče mu ne sme reči ničesar, saj ni več črn. To pa vse v imenu liberalne morale.

Kje je ogorčenje? — Moralno ogorčenje cerkvi sovražnega časopisja nad krivično obdolženimi Salezijanci v Baracu, je bilo neznansko veliko. Sedaj se pa nudi istim listom druga prilika, da poročajo o resničnem škandalu v Italiji ter se zgražajo nad njim. Iz Rima namreč poročajo silno umazano zadevo. Neki „fotograf“ je v svojem „ateljeju“ fotografiral 100 dečkov in deklic; te slike pa je z naslovi žrtve razposlal mnogim „visokim gospodom“. Ti visoki gospodje so visoki uradniki, javni funkcionarji ter odlični člani svobodomiselnje družbe. List „Osservatore Romano“ pa je postregel moralnim hinavcem v framazonskem časopisju s sledečo statistiko, ki jo priporočamo vsem, ki zabavljajo zoper „farje“. Številke so vzete iz poročila prof. Condija pri antropološkem kongresu v Ženevi. Glasi se: Na vsakih 100.000 prebivalcev pridejo zločinci v sledečem razmerju: odvetniki 28,2, profesorji in učitelji 15,8, zdravniki 18,6, lekarnarji 37,9, babice 86,9, pisatelji in učenjaki 44,9, umetniki 40,2, duhovniki 7,1.

Nehajte torej enkrat s hujskanjem proti duhovščini, če se kje izgubi kak nevreden duhovnik. Sicer pa navadno taki nevredni duhovniki kmalu postanejo sotrudniki pri liberalnih listih ter ondi potem zabavljajo zoper katoliško moralo. Take ljudi vam privoščimo! Bili so suh list na drevesu cerkve, čim prej odpadajo tem bolje za cerkev; pri liberalcih pa takih ljudi še čaka kariera; saj liberalci zoper nevrednega duhovnika zabavljajo le toliko časa, dokler nosi črn kolar.

Izredno smolo ima Gabršček s svojimi popravki. Zopet nam je poslal popravek, ki ga priobčimo z velikim veseljem, ker nam daje tvarine, da Gabrščekovo delovanje še natančneje opišemo. Popravek se glasi:

„V članku pod naslovom „Kaj Gabrščeka najhitreje zmeša?“ na drugi strani v 64. št. „Gorice“ z dne 3. t. m. je pisano med drugim:

„Na tako zlorabljanje slovenstva v sebične namene ne ostanemo dolžni odgovora! In kot odgovor bodi sledeče vprašanje slovenskim trgovcem v Gorici. Kdo je od Vas pred leti zahteval odločno, da imejte le slovenske napise nad svojimi prodajalnami? Kdo je vedno pisaril in govoril proti trojezičnim napisom na Vaših prodajalnicah? Kdo je očital trgovcem, ki so imeli dvo ali trojezične napise, narodno neodločnost in strahopetnost? Kdo drugi pač, ko „narodno-radikalni“ Andrej Gabršček? In to so bili časi, ko je bilo za slovenskega trgovca naravnost požrtvovalno imeti slovenski napis. Časi so se spremenili. Sedaj Gorica dobiva vedno bolj slovensko lice, trgovci sedaj lahko brez nevarnosti za odjemalce imajo samoslovenske napise. V tem času vidimo Gabrščeka, ki v onih težkih časih še ni imel prodajalne, da se sedaj peča s trgovino, in da sam na svoji trgovini ima trojezičen napis in sicer tako, da se niti vidi ne, kateri jezik ima prednost. Danes ta „narodno-radikalni“ junak postavlja sicer še vedno slovenske kioske, a v nje postavlja Nemke, na stene pa pileplja samonemške lepake. Danes ta mož, ki je obenem načelnik narodno-napredne stranke, ki sama sebe proglasa za edino pravo slovensko stranko, danes ta mož v svojem slovenskem navdušenju noče prodajati Ciril Metodovih igel, češ ker premalo nese.“

V smislu § 19. tisk. zak. zahtevam, da priobčite ta-le popravek:

Ni res, da sem jaz vedno odločno pisaril in govoril proti trojezičnim napisom; ni res, da sem očital narodno neodločnost in strahopetnost trgovcem, ki so imeli dvo- ali trojezične napise; ni res, da sem jaz pred leti odločno za-

hteval od slov. trgovcev, naj imajo le slovenske napise nad svojimi prodajalnami; res pa je, da sem od l. 1889. dalje pričel in vodil boj za rabo slovenskih napisov, ki so polagoma tudi prihajali, ali nikdar se nisem dotaknil trgovca, ki je imel dvo- ali trojezičen napis, samo da je bil med temi tudi slovenski; res je, da sem celo zagovarjal tiste slovenske trgovce, ki izza starejše dobe niso imeli slovenskega napisa, pa se je zahtevala od njih prememba, in to z razlogom, da bi jim to res škodovalo, a da goriški Slovenci ne bomo imeli nikakega dobička, ako bo on trpel škodo; pazil sem le na to, da ob obnovitvi ali postavljanju novih napisov ni bil prezrt slovenski del. Ni res, da na moji trgovini se niti ne vidi, kateri jezik ima prednost, — marveč res je, da jedna trgovina ima samo slovenski napis, na drugi pa so po veliki večini slovenski napisi, na sredini nad vhodom, ki je prvo in prednostno mesto, pa je pod mojim imenom še 7 edino slovenskih napisov. Ni res, da jaz v svojem slovenskem navdušenju nočem prodajati Ciril-Metodovih igel, češ, da to premalo nese, — res pa je, da takih igel meni še ni nikdo ponudil v razprodajo, da jih jaz niti ne poznam in da jih sploh niti ni. — Igle „narodni znak“, od katerih dobiva morda tudi družba sv. Cirila in Metoda prispevek, pa so pri meni na prodaj. V Gorici 5. avgusta 1907. A. Gabršček.“

Odgovora ne ostanemo dolžni na ta „popravek“. V zadnji številki „Soče“ se Gabršček postavlja kot nekak ustanovitelj „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Vsak Slovenec, posebno pa še, če je trgovec, se bo toliko zanimal za družbo, da bo vedel, kaj se razprodaja v korist družbe. A Gabršček, ki se v sobotnem uvodniku „Soče“ dela tako navdušenega za prospeh družbe, ne ve, kaj se prodaja v korist družbe, ko pravi glede igel (zaponk), da „jih niti ni“. — Naj nam dovoli gospod Gabršček opazko, da se je zmotil, če meni, da mu verjamemo. Občinstvo bo gotovo vedelo, da take zaponke so v prometu; da pa ne bo mogel Gabršček tega še nadalje tajiti, navajamo dobesedno sledečo zahvalo:

„Povodom XXII. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Bohinjski Bistrici dne 6. avgusta t. l. javlja podpisano vodstvo svoja hvaležna čutila tem potom vsem, ki so pripomogli na ta ali drug način do sijajnega uspeha. Imenoma pa se zahvaljuje prečastitemu gosp. župniku Pibru za prireditve božjeslužbe v prijazni župni cerkvi; dičnemu županu g. Arhu ter vrlemu nadačitelju g. Humeku za prijazni pozdrav; dražestni gospici učiteljici Zemljanovi, ki nas je obsula s šopki in cveticami; vsem zavednim bistriškimi občanom za praznični vsprejem; vsem čast. damam in gosposodičnam, ki so se trudile s prodajanjem razglednic, nar. kolka in družbinih zaponk; vsem rodoljubnim določilateljem poštnih nakaznic in telegramov; vsem častitim zborovalkam in zborovalcem; vsem čč. delegatom posameznih podružnic; sploh vsem udeležnikom, ki so vsak po svoje sodelovali ob zares slovesnem in prijetnem našem bivanju med čč. prebivalci narodne in romantične Bohinjske Bistrice. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 10. avgusta 1907. L. Sretec, namestnik prvomestnika.“

Takaj je torej oficijelno priznано, da so družbine igle (zaponke) na prodaj! Popolnoma vstrajamo pri tem, kar smo pisali, da so prišli k njemu v prodajalno slovenski srednješolci, naj naroči igle. Ker ga ni bilo v prodajalni, so se vrnili drugič in tu jim je prodajalec izjavil, da je gospod rekel, da se ne naroče, ker je premalo dobička. Imamo priče za to! — Iz tega pa čitatelji spoznajo, koliko so vredni Gabrščekovi popravki, njegovo navdušenje za Ciril Metodovo družbo ter koliko dati na njegovo slovensko rodoljubje.

Žalostno je, da je pri nas Slovencev še mogoče v javnosti mož, ki izrablja rodoljubje drugih v to, da sam zleze naprej. Strahovito se moti, če meni, da nam bo kaj imponiral s svojimi uvodniki, ki jih poje sam v svojo slavo. Preko takih pojavov gremo smehljajoče se naprej, ker vemo, da prazen lonec ima močan glas!

Gabrščekov popravek popravlja tudi našo trditve glede napisov na njegovi trgovini v „Trg. domu“. K tej točki pravi, da ima ena trgovina samo slovenske napise. Tega mu ni bilo treba po-

pravljati, ker te trgovine sploh nismo omenili. Konstatiramo pa, da ta „trgovina“ sploh nima drugih napisov ko ime firme: Goriška tiskarna A. Gabršček. Kar se pa tiče tiče trgovine v „Trg. domu“, pa odgovarjamo sledeče: Ne briga nas, kakšni so oni mali napisčki na steklih, briga nas, kakšni so oni veliki napisi nad trgovino. Nad vrati na zidu je z velikimi črkami napisano: A. Gabršček. Spodaj so pa krog in krog nekoliko manjši napisi nad posameznimi izložbami. Prvi napis — od strani Pregradove trgovine — je nemški in se glasi: Buch- et Kunsthandlung; drugi je laški in se glasi: Libreria — Tipografia; tretji v sredi nad vrati je samoslovenski in se glasi: Knjigarna — Tiskarna; četrti proti ljudskemu vrtu je laško-slovenski in se glasi: Libreria — Knjigarna; peti in zadnji je samonemški ter se glasi: Buch- et Musikalienhandlung.

To so glavni napisi na trgovini v „Trg. domu“. Dva samonemška, en laški, en slovenski in en laško-slovenski. Po pravici so se čudili Lahi tem napisom; češ tako je pisal ta mož zoper vse, kar ni bilo slovensko in sedaj sam popravlja te napise. Navedli smo napise nalašč, kakor so na trgovini, ker menimo, da Gabršček sedaj ne bo več toliko predrzen, da bi tajil še nadalje. Razkrinkali ga bomo brezobzirno, ker smo prepričani, da on pri vsem delu išče le sebe.

Naloga vseh dobro mislečih Slovencev pa mora biti, delati na to, da čim prej izginejo iz naše javnosti ljudje, ki v kljub obskurnosti svojega duha, igrajo veliko vlogo v javnosti, katerih delovanje pa ni obrnjeno v korist naroda, ampak v prid lastnemu žepu!

Liberalni božjepotniki. — „Soča“ in „Primorec“ se bratsko zaletavata v romanje slovenskih mož na sv. Višarje ter kličeta kmetom: „Lepo doma ostanite pa pamet rabite in potem ostane še par kronic več v žepu, ki jih lahko porabite v koristne namene“. Res lep liberalen nauk! A liberalci se ga držijo le deloma! Da se bolj razumemo z liberalci, naj nam dovolijo sledeče vprašanje: „Ali vam je znano gospodje, ki pišete „Sočo“, če nista pred kratkim romala dva člana. Vaše družbe na neko božjo pot ter potem na vrh prisedši sedla k pogrneni samostanski mizi, kjer jima je dobro teknilo, kar so jima prinesli kutarji? Nevemo, kaj bodo liberalci na to rekli; vemo pa, da se je tako zgodilo. Imen in kraja pa ne povemo, ker nečemo nikogar spravljati v zadrego. Povedali smo to le zato, da čitatelji vedo, koliko je dati na liberalne besede. Ne na božjo pot, vpijejo; sami pa hodijo na božja pota v kloštre jest, da si prihranijo par kronic v druge, koristne (?) namene. Liberalna božjepotnika, recita, če ni to res?

Nestrpnost liberalnega učitelja — Po Vipavskem je nekdo prodajal Gregorčičeve slike v lepem okvirju. Prišel je tudi k gosp. nadučitelju Fr. Strnadnu v Črniče, ter mu ponudil eno sliko v nakup. Ali čujte, kaj je rekel zastopnik napredne misli na Vipavskem! Ne kupim nič, ker je bil Gregorčič klerikalac. G. nadučitelj! ali ste toliko profitirali v svoji dolgoletni službi, da merite pesnike s političnim vatlom?! Slišimo pa, da gre ta napredna luč v zaslužni pokoj! Nihče se ne bo jokal za njim, nasprotno pa mu lahko zadoni na uho pri odhodu njemu že znana — a neljuba godba!

Izložbe slik v Gorici pač niso povsod take, da bi jih smeli ogledovati šolski otroci. Že pred časom smo na to opozorili oblast, a storilo se ni nič... pač nekaj: „Soča“ se je iz naše novice norčevala. Sedaj pa je dunajska policija z ostro naredbo prepovedala izložbe nesramnih slik in takoj je bil po koncu ves dunajski Izrael, ki se peča s trgovino nesramnih slik. Vsak, ki ima le še pičico človeškega čuta v sebi, bo vedel, kaj pomenijo take

slike za šolske otroke. Naj navedemo za vzgled le sicer židovski „N. W. Tagblatt“, ki v feljtonu odločno obsoja take izložbe ter pravi: „In kar se šopiri v bližini naših žol v izložbah, je naravnost sramotno. Dunajski stariši bi morali proti temu protestirati... Več ko mi slutimo, je ulica vzrok pokvarjenosti velikomestne mladine. Tudi naši lastni otroci ne ostanejo nedotaknjeni. Z marsikakega pota, ki so šli nanj v obleki nedolžnosti, se vrnejo umazani...“ Tako judovski list o dunajskih razmerah. Ko smo mi ožigosali v tem oziru ne dosti boljše goriške razmere smo dobili od strani morale polne „Soče“ zasmeh! Slovenski stariši, pomislite, v katerem duhu plove „Soča“. Z ozirom na svoje otroke, vrzite iz svojih hiš list, ki zagovarja svinjarije po izložbah!

Volitve v cestni odbor kanalski se bodo vršile v ponedeljek 19. t. m. v Kanalu. Opozarjamo, da je lahko voljen v cestni odbor vsakdo, ne le župani in podžupani, kakor so kanalski „paša“ doslej vedno sleparili. — Na delo torej, da se liberalcem ne posrečijo njih naklepi!

— Slovenski napis „Goriškega vinarskega društva“ pred kletjo št. 2 v ulici Torentte ne da miru raznim Lahončkom, da so ga že parkrat namazali z blatom. To je pač čisto navadno pobalinstvo!

— **Vođe ni!** — Mestni magistrat je zaprl vodo v domačih vodovodih popolnoma, na javnih vodnjakih jo je dobili le od 5 zjutraj do 10 zvečer. Prebivalstvo je mnogo krivo samo, ker z vodo prelahkomišljeno ravna.

— **S tretjega nadstropja je padel** v ponedeljek proti poldnevu v Solski ulici 19 mesecev stari Izidor Kalčič. V dotični hiši ima svojo prodajalno tvrdka Hedžet in Koritnik. Ker je bilo ravno pred prodajalno razobeženo platno radi sence, je otrok priletel najprvo na platno in odtod na tla. Prepeljali so ga v bolnišnico.

— **Umr!** je v soboto zvečer oni 17 mesečni deček, ki je bil v soboto popoldne povožen v ulici Ascoli, kakor smo že poročali. Piše se Viktor Prinčič.

— **Iz Medane.** — V četrtek na praznik „Marijinega Vnebovzvetja“ vršila se bođe pri nas kakor običajno velika, slovesna procesija. Ob 4 $\frac{1}{2}$ popoldne se vzdigne prekrasen kip Matere Božje, in veličasten izprevod, pri katerem bođe sviral godba iz Medeje, pohiti v prosto naravo.

— **Preskrbovanje vojakov.** — C. in kr. intendancija 3. voja razglašala, da bo potrebovalo od 1. oktobra t. l. do 30. septembra 1908 sledeče potrebščine: Za vojaško preskrbovališče v Gorici približno 4166 q sena, 2245 q slame za steljo, 528 q slame za postelje; za vojaštvo v Kanalu 121 q ovs, 98 q sena, 60 q slame za steljo, 75 q slame za postelje in 253 m³ drv; za vojaštvo v Tolminu 15 q ovs, 12 q sena, 8 q slame za steljo, 24 q slame za postelje in 81 m³ drv; za vojaštvo v Bovcu: 12 q slame za postelje in 139 m³ drv; za vojaštvo v Gradišču 121 q ovs, 98 q sena, 60 q slame za steljo, 99 q slame za postelje in 266 m³ drv; za vojaštvo v Ronkah: 15 q ovs, 12 q sena, 8 q slame za steljo, 30 q slame za postelje in 74 m³ drv. Ponudbe je napraviti po posebnem formularju, ki se dobi tudi v „Gor. kmet. društvu“, kjer se vidijo lahko tudi natančni pogoji. Za Tolmin, Kanal in Bovec se ponudi lahko ustmeno. Ponudbe je napraviti za Gorico, Gradišče in Ronke pri c. kr. vojaškem preskrbovališču v Gorici do 26. avgusta, za Bovec do 20. avgusta pri bovškem županstvu, za Kanal do 27. avgusta pri kanalskem županstvu, za Tolmin do 28. avgusta pri c. kr. okr. glavarstvu v Tolminu.

— **Loterija na dobitke** so prvičkrat imeli v Ločniku ter se je prav lepo vsponesla. Pri žrebanju, med katerim je prav lepo igrala domača godba je bilo vse polno ljudstva. Izžrebane številke so te-le: I. 4150. ta dobitek (junica) je dobil Spesot iz Romansa; II. 1328 (plug) je dobil domačin Persič Ivan; III. 51 (šet butelj) je dobil Feresin Vicenc; IV. 4001 (srebrna ura z verižico) je dobil Perko Jožef; V. (gnjat) je dobil Edvard Manzan; VI. 318 (par zlatih nhanov) je dobil Brešan Jožef; VII. 2119 (šest butelj refuška) je dobil Roland Carniel; VIII. zadnji dobitek (okoli 40 metrov tkanine) pripada posestniku številke 540, ki se še pa ni oglasil.

— **Tatovi na delu.** — Po mestu se govori: V nedeljo okrog 1 $\frac{1}{2}$ 10 zvečer so hoteli neznan tatovi vlomiti v stanovanje neke hiše v ulici Dante, kjer ni bilo doma stanovalcev. K sreči je prišla mimo straža, ki je tatove prepodila. Eden je šel po stehi in ga niso mogli dobiti. Poizvedeli pa smo, da je ta govorica neutemeljena. Pač pa so v soboto ob 10h popoldne neznan tatovi na Ajševici v hiši Fr. Pavlina ukradli več blaga in okrog 180 fl. denarja.

— **Reškemu „Novemu listu“** je odvzet poštni debit za Bosno in Hercegovino.

— **Izseljevanje iz Italije.** — Izselilo se je iz Italije leta 1906 786.977 prebivalcev.

— **Odposlanstvo „Zveze trgovskih uslužbencev“** se je podalo k trgovinskemu ministru dr. Poštu, da mu razloži, želje in zahteve trgovskih uslužbencev. Maksimalni delavni čas naj traja 9, oziroma 8 ur, opoldanski počitek naj traja 2 uri, trgovine naj se zapirajo ob 7., konjorji ob 6., ob sobotah ob 3. Ženske uslužbenke in uslužbenki, stari manj 18 let, naj se izpustijo eno uro prej. Minister je dejal, da je dotična predloga že izdelana, da pa pride na vrsto šele v prihodnjem državnoborskem zasedanju. Kar se tiče delavnega časa, je sicer vladna predloga nekoliko strožja, toda na vsak način se bođe še vpoštevale upravičene želje vseh interesentov.

— **Novo hranilnice za otroke.** — V Newjorku je izumel neki Amerikanec novo vrsto hranilnic za otroke. Hranilnica je navadne velikosti, kakor se jih dobiva po prodajalnicah od K 1.20 do K 5.— Izumitelj pa je vtaknil v hranilnico malo uro, katera se navije, kakor hitro se dene v hranilnico komad 50 stotink, za kateri je napravljena odprtina. Ura gre 24 ur. Če se hoče torej, da gre ura redno, se mora vsaki dan uložiti v to hranilnico ali skrinjico 50 stotink ali 10 cent. ameriškega denarja. Tako se prihrani vsak teden 70 cent. ali v naši vrednosti K 3.50. Take hranilnice se prodajajo v velikem številu. Prav bi bilo, da bi se uvedle tudi pri nas.

— **Stroj za glasovanje.** — V poslanski zbornici izgube mnogo časa večsih tričetrt ure, z glasovanjem. Nekdo je zato predlagal, naj se nakupi električen stroj za glasovanje. S takim strojem bi vsako glasovanje trajalo le 5 sekund. Za predsedniško mizo bi stala velika tabla, h kateri bi od vsakega poslanskega sedeža vodil električni tok. Pred vsakim poslancem bi bila dva gumba, eden za besedo „ne“, drugi za besedo „da“. Vsi poslanci bođe oddali obenem glasove, električni aparat pa prinese takoj rezultat na tabli.

— **Previdnost pri stavljenih kozah!** — Nikoli se ne da materam dovolj dopovedati, naj bodo previdne, kadar imajo otroci sveže stavljene koze, da ne prenašajo gnojne tekočine iz koz na ranjene, krastave dele telesa ali v oči. Otroci, ki imajo sveže stavljene koze se ne smejo skupno kopati z drugimi otroci. Od leta 1880. do 1903. je dokazanih 140 slučajev, ko se je zaneslo gnojenje iz koz na druge otroke, ki so imeli kraste ali izpuščanje. Pet otrok je celo umrlo. Otrokom, ki imajo kožne bolezni, pa se sploh ne smejo staviti koze.

— **Strupene gobe.** — V mestu Ardo na Ogrskem je umrla vsa obitelj, sestojeca iz 4 členov, vsled uživanja strupenih gob. V torek zjutraj je nabrala žena Mije Suba v lastnem vinogradu gobe. Popoldne sta umrli oba otroka drugi dan pa oba roditelja.

Dijakovski škof. — Listi pišejo z vso gotovostjo da postane dijakovskim škofom monsignor dr. Voršak.

— **Vinogradniški boj na Francoskem** je končan.

— **Ker se čimdalje bolj draže** vsa živila, je skoro dolžnost opozarjati na živilo in poživilo, ki ga moremo pogrešati vsak dan manj, ki pa je ostalo vedno po cen, na Kathreinerjevo Kneippovo sladko kavo. Zrnata kava je kakor znano tako škodljiva za naše živce in pri tem kar nič redilna, zdravstveno tako dragoceni slad v Kathreinerjevi kavi, na polovico zmešan z zrnato kavo, pa daje okusno in redilno kavino pijačo. Otrokom, ženskam, bolnikom in takim, ki okrevajo, bi se morala dajati le Kathreinerjeva Kneippova sladka kava, ki ima priljubljeni okus zrnate kave ter je obenem lahko prebavna in krvotvorna. Pripravlja naj se tako, kakor je povedano na zadnji strani izvernih zavojev, pri nakupovanju pa naj se jemlje le ti z varstveno znamko župnik Kneipp in z imenom Kathreiner. Resničen prihranek, okus in zdravje priporočajo rabo Kath-

reinerjeve Kneippove sladne kave v vsakem gospodinjstvu.

Društva.

dr Vabilo k veliki veselici katero priredi „Slov. izobr. društvo za Batuje-Selo“ ob priliki rojstnega dne našega presvitlega cesarja Franciška Jožefa I. v Selu dne 18. avgusta, na dvorišču g. A. pl. Maiti. Začetek točno ob 4. uri pop.

Vspored: 1. * * * „Na planincih“, valček, tamb. zbor; 2. D. Fajgelj: „Pobratimija“, moški zbor; 3. Nagovor; 4. I. Haydn: „Cesarska pesem“, moški zbor; 5. John Chanbley: „Vals elegante“, tamb. zbor; 6. V. V. „Zgubljena stava“, šalji prizor; 7. F. S. Vilhar: „Slovenac i Hrvat“, moški zbor; 8. S. Gregorčič: „Rabelsko jezero“, deklamacija; 9. K. Knittl: „Žuželinka“, moški zbor; 10. D. Jenko: „Naprej“, tamb. zbor; 11. „Pred sodnikom“, šalji prizor; 12. P. H. Sattner: „Na planine“, moški zbor; 13. V. Parma: „Mladi vojaki“, tamb. zbor; 14. Iv. Strukelj: „Črevljar“, veseloigra v treh dejanjih; vprizorijo diletantje „Slov. Citalnice“ iz Dornberga; 15. Dr. G. Ipavec: „Zvezda“, moški zbor; 16. V. Vodopivec: „Vesela družba“, polka, tamb. zbor. Vdarja tamb. zbor črniški.

Vstopnina: 40 vin. za osebo; sedeži I. in II. vrste 1 K, III. in IV. vrste 50 vin. Po veselici prosta zabava. K obilni udeležbi vabi Odbor.

dr Vabilo k ljudski veselici na Lokvah, katero priredi „Del. podporno društvo“ v proslavo rojstnega dne Nj. c. kr. Apost. Velič. cesarja Franca Jožefa I. v nedeljo, 18. avgusta 1907. Začetek ob 4. uri popoldne.

Vspored: I. del. 1. * * * Koračnica — svira domača godba; 2. J. Lahar nar: „Pticom“ — petje; 3. Govor: Delo nam je slast!; 4. V proslavo roj. dne Nj. Velič. a) prolog, b) ces. himna z godbo; II. del. 5. A. Hajdrih: „Jadransko morje“, — petje; 6. Runjanin * * *: „Lepa naša domovino!“, — godba; 7. Fr. Vilhar: „Na morju“, — baryton s harm; 8. Igra: „Krčmar pri zvitem rogu“; 9. „Venček nar. pesnj“ — po Živorniku (II), petje; 10. Tuček: koračnica „Triglav“, — godba; 11. Fr. Vilhar: „Na goru!“ — sopran in alt s harm.; 12. Šalji prizor: „Kmet in fotograf“. III. del. 13. A. E. Titl, iz ouvert. slov. melodij: „Hej Slovenci!“ — godba; 14. J. Aljaž: „Oj z Bogom ti planinski svet!“ — petje; 15. Srečkanje: 18 dobitkov; 16. T. Dorniač: „Večerni tropsev“, — za trogl. moški zbor in alt (ad lib.) harm. A. P.; 17. Godba * * *; 18. Prosta zabava...

Vstopnina: 40 vin. za osebo, s sedežem 60 vin.; udje vstopnine prosti. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

dr. Slovenska dijaška zveza si je na 3. redn. občn. zboru dne 3. t. m. izvolila sledeči odbor: Iur. Ivo Česnik, predsednik, phil. Jos. Puntar, podpredsednik, iur. Fran Kovač, tajnik, iur. Fran Logar, blagajnik, phil. Ernest Tomec, knjižničar, iur. Martin Malnerič in theol. Izidor Cankar, odbornika brez mandata, phil. Ivan Dolenc in iur. Lav. Kemperle, revizorja. Vsa pisma in pošiljatve, tičeče se „Slov. dij. zveze“, naj se blagovoli odsej pošiljati na naslov: Fran Kovač, Ljubljana, Ravnikarjeve ulice 10.

Književnost - umetnost.

* **Kettejeve poezije.** — Založnik L. Schwantner v Ljubljani nam poroča, da je Kettejeve poezije razprodal in pripravil drugo pomnoženo in ilustrirano izdajo, ki ima iziti čimprej. Knjigo je uredil A. Askerc. Ilustracije je izvršil slovenski umetnik M. Gaspari; poleg ilustracij je pridejan tudi pesnikov portret, fotografski posnetek Ketteja na mrtvaškem odru in faksimile rokopisa nekega njegovega soneta. Že to, da so bile Kettejeve poezije razprodane tekoma par let ter da se je vsled vednega popraševanja po njih založnik odločil še za eno izdajo, nam priča zadostno, da je slovenski narod razumel kaj pomeni Kette v v naši književnosti. Več o njej izpregovorimo, kadar izide in se nam dopošlje v oceno.

* **Jugoslovanska ideja in Slovenci.** — Spisal dr. Henrik Tuma, deželni poslanec slovenskih trgov na Goriškem. Knjižico pod tem naslovom je poslal v svet dr. Tuma. Knjižica je pravzaprav le prevod pisateljeve srbske razprave v „Slovanskem Jagu“. Knjižica je pisana precej trezno in pametno; le da včasih iz vrst prikuka kak košček liberalizma.

Natečaj.

V šolskem okraju goriške okolice se razpisujejo v definitivno namješčenje:

- 1.) mesto nadučitelja na štirirazrednici v Rihembergu in na dvorazrednicah v Črnicah in Ročinju;
- 2.) mesto učitelja - voditelja na jednorazrednicah v Dol. Branici, v Dolu pri Opatjemselu, Kalu, Ligu, Lokovcu na Lokvah, v Lomu, pri Murovcih, na Otlici in Zapotoku;
- 3.) mesto potovalnega učitelja za Banjsice - Vrh pri Kanalu, Podlako-Dol, Lokovec, Srednje-Kambreško, in Vrata-Gor. Lokovec;
- 4.) mesto učitelja na štirirazrednicah v Dornbergu in Podgori, na trirazrednicah v Ajdovščini, Št. Andrežu, Mirnu, in Vrtojbi in na dvorazrednici v Čepovanu;
- 5.) mesto učitelja na štirirazrednici v Rihembergu, na trirazrednici v Ajdovščini, na dvorazrednicah v Bukovci, Št. Ferjanu in Ročinju;

S temi službami spojeni prejemki so določeni v postavi z dné 14. januarja 1906, dež. zak. št. 10. Potovalni učitelj za Banjsice-Vrh dohva potnino letnih 300 K, drugi trije pa letnih 260 K.

Prosilci in prosilke za katero teh mest naj vložijo z vsemi pričevali imenovalnimi dekreti in z dekreti o podeljenih pelletinah opremljene prošnje najpozneje do vštete 4. septembra t. l. uradnim potom pri podpisnem okrajnem šol. svetu.

Prepožno došle ali v gornjem reku nepopolno opremljene prošnje se ne bodo vpoštevale.

V Gorici, 10. avgusta 1907.

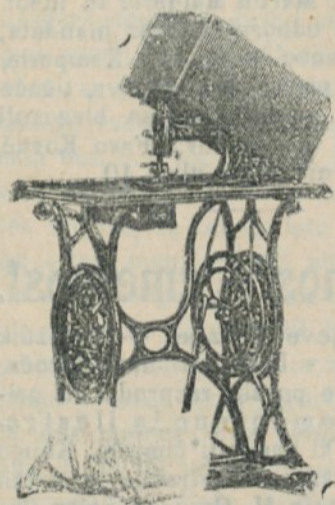
C. k. okrajni šolski svet.

Loterijske številke.
10. avgusta.

| | | | | | |
|------------------|----|----|----|----|----|
| Dunaj | 42 | 34 | 11 | 43 | 66 |
| Gradec | 44 | 89 | 8 | 34 | 84 |

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev.
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.



Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Anton Ivano Peženek o Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenjskega piva »prazdroje« iz sloveče češke »Meščanske« pivovarne, in domačega steklenicah, kojega pristnost se jamc. Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej. Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej. Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Peter Lukman

krojaški mojster
v Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici naznanja, da ima dobro urejeno krojačnico, ter se sl. občinstvu v mestu in na deželi priporoča za mnogobrojna naročila.

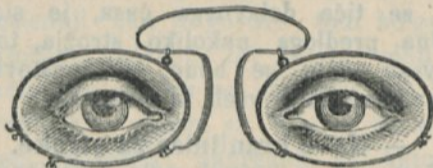
Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici
na Kornju št. 11.

Pozor!



Edino naš rojak v Gorici, optikar
I. Primožič,

na Kornju št. 13. (konec Gosp. ulice) ma veliko zalogo optičnih izdelkov, kakor: Raznovrstna očala, zlata in iz nikla, stekla iz kristala, v vseh števkah. V zalogi ima razne toplomere, daljnogleda, barometre, mikroskope, vage za vino, za žganje, za špizite, livele za zidarje, mizarje po najnižji ceni. Izvršuje vsakovrstne poprave in iste dostavlja na dom.



„Flox“

je fotografiski aparat s katerim lahko vsak brez znanstva fotografira. Aparat dogotavlja podobo (sliko) v 5 krat 7 cm in stane z celo elegantno kompletno oparvo in pojasnilom samo 6 K. Pošilja po poštnem povzetju.

H. Weis, Dnna
Wien, XIV/3 Sechshausstr.
5,124

Štev. 2333

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil II. četrtleta, t. j. mesecev aprila, maja, junija 1906

začne v

ponedeljek, 9 septembra 1907,

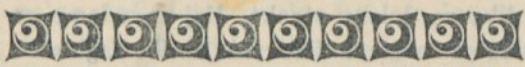
ter se bo nadaljevala naslednje delavnice in sicer četrtke in ponedeljke, od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

V Gorici, 7. avgusta 1907.

V dekliškem domu

se učenke sprejmejo na stanovanje, katere razne goriške šole obiskujejo. Prilika za učenje raznih tujih jezikov, godbe in ročnega dela. Dobro nadzorstvo. Pri nizki ceni dobra hrana, lepo in prostorno stanovanje. Natančneje se izve pri gospej **Mariji Drašler** Via Trigemina št. 12.

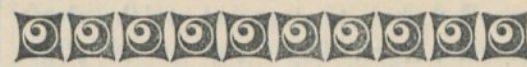


Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.



Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.



Kerševani & Čuk

GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — Zaloga dvokoles. — Mehanična delavnica konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.



Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5 do 10 let.



Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 od sto.

Št. 557.

Objava.

Varuštvo podpisanega zavoda je sklenilo, z ozirom na tačasne težavne razmere denarnega trga, znižati vnovič merilo za eskompt zastavnih pisem od 97 1/2% na 95%.

V Gorici, 8. avgusta 1907.

Ravnateljstvo deželnega hip. zavoda.